De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in Vooruitbetali[illegible]
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwi[illegible] — Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, w[illegible] van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1, Vijf regels of minder 0 50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10. JAARG. NO. 35. SHEBOYGAN, WISCONSIN 5 OCTOBER 1859. GEHEEL NO. 503.

The Nieuwsbode
is published on WEDNESDAY of each week by
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE 24 Augustus. In de Engelsche bladen wordt medegedeeld, dat op den 20sten dezer door de officieren, geattacheerd bij het arsenaal te Woolwich, proeven zijn genomen met een nieuwen, door een onzer landgenooten, *Ferdinand Silas*, uitgevonden toestel tot het wisselen van nacht-signalen op see. De proefnemning heeft de beste resultaten opgeleverd, aangezien daaruit is gebleken, dat het daarmede verspreide licht in sterkte dat der thans bestaande toestellen overtreft, terwijl de daartoe gebezigde brandstof, die niet door indompeling in het water gebluscht kan worden, 10 a 12 uren achtereen een bleek rood licht afwerpt, hetwelk gedurende al dien tijd gelijkmatig voortbrandt, zonder in het minst te verflaauwen. De nieuwe toestel, bekend onder den naam van Photophor, is [illegible], niet slechts [illegible], maar ook ten gebruike op de [illegible] aan te bevelen."

[illegible], 24 Augustus. Uit Hellingen wordt het volgende gemeld: Vlak voor onze haven [illegible] een schip, dat lekkage heeft bekomen, [illegible] door ontlasting van den inhoud, [illegible] uit spoorstaven. Wij haasten ons hierbij te voegen, dat dit spoorwegmateriëel niet is bestemd voor den Noorderspoorweg, maar dienen moet om door het land der Moscovieten en Kozakken een beter vervoermiddel daar te stellen. Wij Nederlanders schijnen ons tevreden [illegible] met de praatjes, die er gewisseld worden over zulk een weg.

MIDDELBURG 31 Augustus. Men schrijft ons uit Zierikzee het volgende:

Zondag avond ten half tien ure werd hier het geroep van brand gehoord, en onmiddelijk daarop zag men reeds in den zoogenaamden Hem, eene schuur met veldvruchten gevuld en toebehoorende aan den landbouwer *A. Flikweert*, in lichtlaaije vlam staan. Door de ijverige pogingen van de onmiddelijk toegeschoten brandweer is het mogen gelukken den brand tot dit eene perceel te bepalen, hetgeen vooral gelukkig te noemen is, daar in de zelfde straat vele dergelijke schuren staan, terwijl deze met de achterzijden meest allen zeer nabij de woonhuizen der Nobelstraat zijn. De orde is door de schutterij goed gehandhaafd. Er is geen oorzaak van den brand bekend. Het gebouw en de goederen waren verzekerd.

De laatste brandspuit was maandag morgen pas vertrokken, of het liet zich aanzien dat de diensten der brandweer op nieuw zouden gevorderd worden. Het inluiden der kermis had namelijk eene weduwe, waschvrouw van beroep, genoopt hare geburen eene genoegelijke kermis te gaan wenschen, een meisje van 14 jaren te huis latende. Deze schijnt onvoorzigtig met het vuur geweest te zijn; althans in een oogenblik was het voorhandene waschgoed verbrand, de nauwezige meubelen beschadigd en tastte de vlam den houten wand der kamer aan. Door de toegeschotene buren is de brand echter gelukkig gestuit.

MIDDELBURG 2 September. In den nacht van 28 op 29 Augustus jl., ongeveer ten 1 ure, is bij een sleper, in de Lange Sint-Jansstraat te Zierikzee, een diefstal met inbraak en poging tot brandstichting gepleegd. Men had in een vertrek ingebroken, alwaar op de ladetafel zich een kistje bevond met ƒ 60 in kontanten. Van dit geld had men zich meester gemaakt, ook da[illegible] een gedeelte (ƒ 13) in den paardenstal verloren. In dien stal vond men in een voederkist een kool vuur met zwavelstokken. De bewoners, uit den slaap gewekt, vonden den dief of de dieven reeds verdwenen en deden terstond aangifte van het gebeurde bij de politie, die met de justitie den geheelen nacht middelen in het werk stelde om de schuldigen op te sporen, hetgeen haar nog niet is mogen gelukken.

AMSTERDAM den 26 Augustus. Als eene vrij zeldzame gebeurtenis deelt men mede, dat zekere *C. Straatman*, te Rotterdam, zilveren bruiloft viert met zijne tweede vrouw, *A. Overgaauw*, welke plegtigheid hij ook met de eerste, *P. v. d. Bijl* genaamd, heeft gevierd, doch die kort daarna overleed.

— Te Hemmalen heeft zich eergister een kind van naauwelijks 13 jaren door ophanging van het leven beroofd. Daar er geen bekende reden voor bestond, denkt men, dat de jongen eene proef heeft willen nemen. Zijn broertje was voor kort verdronken en een ander dood in het bed gevonden.

— Een kolonist van *Ommerschans* deserteerde dezer dagen. Uit vrees als zoodanig gevat te zullen worden, ontvreemde hij in de gemeente *Dolfsen* eenige kleedingstukken, vervoegde zich daarna bij de politie en gaf vervolgens [illegible] van zijn diefstal, er bijvoegende, dien opzettelijk gepleegd te hebben, dewijl hij liever [illegible] wilde behandeld worden.

[illegible], 29 Augustus. [illegible]

[illegible] het gevaar van op [illegible] de dijvers, die op een droog punt waren geraakt, spoedig weder op den weg konden zijn, een achttal andere kooijen benevens een [illegible] op eene geheel doorweekte plek [illegible]. De [illegible] werden uitgehaald, doch er verliep een geruimen tijd, eer [illegible] was, al de kooijen, die gedurig dieper wegzakten, uit haren benarden toestand te verlossen.

— In den afgeloopen nacht ruim 12 uur is een hevige brand uitgebarsten op Olde-Galileën, in de bakkerij bewoond door *C. J. van Veen*, met dat gevolg, dat weldra de bakkerij geheel uitgebrand was, eene woning in de ten noorden gelegen steeg zeer werd beschadigd en nog eene andere daarnaast staande aan het dak mede schade bekwam, ofschoon in minder ergen graad. Met behulp van 4 spuiten was men den brand te 4 uur geheel meester, die, naar wij vernemen, schijnt te zijn ontstaan in den turf, die op den zolder boven den oven was geplaatst.

— Bij het afbreken van een gebouw te Joure viel een gedeelte muur omver, waardoor eene vrouw het leven verloor en twee anderen erge kneuzingen ontvingen. Deze drie vrouwen waren in de nabijheid van den muur bezig met het afbikken van oude metselsteenen.

's GRAVENHAGE den 26 Augustus. De Minister van Koloniën heeft ter algemeene kennis gebragt, dat de Gouverneur-Generaal van nederlandsch Indië van wege den Koning is aangeschreven, om eene ordonnantie uit te vaardigen, houdende zakelijk: dat de havens, vermeld in de ordonnantiën van den 31 Mei 1858 en den 23 Maart 1859, na den 31 December van dit jaar voor den algemeenen invoer slechts zijn opengesteld: op Java de havens van Cheribon, Pasoeroean en Tjilatjap; ter westkust van Sumatra de havens van Natal en Priaman, en in de zuider en ooster-afdeeling van Borneo de haven van Sampit, en dat aldaar, na dat tijdstip, ook de bij laatstgemelde ordonnantie ontzegde invoer van wollen en katoenen goederen, vervaardigd bewesten de Kaap de Goede Hoop, en aangevoerd van plaatsen buiten nederl. Indië of van nederl. Indische vrijhavens, is toegestaan; dat ingetrokken wordt art. 2 van het besluit van den vice president, waarnemend gouverneur-generaal van nederl. Indie, van den 23 December 1841, en dat mitsdien in alle voor den algemeenen invoer opengestelde havens van Java en ter West kust van Sumatra ook wollen en katoenen goederen met certificaat van nederl. oorsprong, tegen het bij de tarieven bepaald verminderd regt kunnen worden ingevoerd.

Van den 31sten. De hooge raad der Nederlanden heeft gisteren uitspraak gedaan in de zaak van *J. Cuypers*, en *L. Coenen*, door het hof in Limburg veroordeeld tot 5 jaren tuchthuisstraf en twee geldboeten, elk van ƒ 50, de eerste wegens het uitgeven van nagemaakte vreemde munten en de tweede als medepligtige, door ze den eerste te hebben ter hand gesteld, met het misdadig doel, om ze te verspreiden. De raad heeft het beroep verworpen met veroordeeling der requiranten in de kosten. Voorts heeft de raad verworpen het beroep ingesteld door *B. L. Bekker*, tegen een arrest van het hof in Noord-Holland, waarbij hij ter zake van het des bewust in in omloop brengen van valsche muntbiljetten, met twee anderen, is veroordeeld tot eene tuchthuisstraf van 12 jaren.

— Dezer dagen hebben te Haarlem de proefnemingen plaats gehad met de toestellen voor den veldtelegraaf, bestemd om in de legerplaats bij Zeist, mede bij wijze van proef, practisch toegepast te worden. De inrigting zelf schijnt aan de verwachting te hebben beantwoord, daar de magneto electrische stroomen behoorlijke seinen op ruim 18,000 Ned. el afstand konden over brengen. De vervaardiger der werktuigen heeft ze echter niet genoegzaam bestand gemaakt tegen het schokken op ongelijke wegen in de legerwagens, daar zij ontredderd in het kamp aankwamen en weder naar Haarlem ter herstelling moesten worden teruggezonden.

GRONINGEN den 31 Augustus In den nacht van den 25–26 Augustus, tusschen 1 en 2 uur, had een prachtig natuurverschijnsel plaats. Het noorderlicht was zoo sterk, dat het gevoegelijk bij morgenschemerlicht kon vergeleken worden, en men, ofschoon het nieuwe maan was, even goed de voorwerpen konde onderscheiden, als bij helderschijnende volle maan. Het licht was zoo sterk, dat men in de stad in de zuid en noord strekkende straten naauwelijks de schaduwen, door de gaslantaarnen veroorzaakt, konde opmerken. Het geheele noordelijk gedeelte van het uitspansel, bijna van het oosten tot het westen, was helder wit verlicht, aan de westzijde ging deze witte kleur in eene schoone roode kleur over, die eerst het denkbeeld van een fellen brand bij den waarnemer deed ontstaan. Het even beschreven gedeelte van het luchtruim was tot aan het Zenith helder verlicht; onophoudelijk flikkerden hier tusschen nog meer verlichte strepen, die in eene gestadig afwisselende beweging waren, en dan eens meer helder wit of ook wel licht carmozijnrood schenen. In een woord, het was eene verschijning van noorderlicht, zoo als slechts zelden opgemerkt wordt.

's GRAVENHAGE, 26 Augustus. De heer *Groll*, ingenieur der gouvernements-telegrafen in N.-Indie, is per landmail naar Indie teruggekeerd, na eenigen tijd met verlof hier te lande te hebben doorgebragt. Genoemde ingenieur moet tegenwoordig zijn bij het leggen van den telegraafkabel van Batavia naar Singapore.

De Engelsche stoomboot, die dezen kabel aan boord heeft, verliet Liverpool den 16den dezer.

Binnen betrekkelijk korten tijd zal dus Batavia, door middel van genoemden kabel, de telegraaflijnen in Britsch-Indie en den reeds bestaanden telegraafkabel in de Roode Zee, en verder den te leggen telegraafkabel van Triest naar Alexandrie, met het telegraafnet van Europa verbonden zijn.

— Volgens eene depêche uit Marseille, krijgen de zaken te Bandjermasin een beter aanzien; de opstandelingen hebben de vlugt genomen en de rust is op het grondgebied van het gouvernement hersteld.

AMSTERDAM, 26 Augustus. Amsterdam en Rotterdam zijn beide deze week door een zwaren brand geteisterd. Te Amsterdam brak die Maandag namiddag uit in de fabrijk tot [illegible] van [illegible], onder bestuur van den heer *P. van [illegible]*, staande op het Wittenburgergracht. De groote voorraad [illegible] en andere [illegible] stoffen, deden de vlammen met snelheid [illegible]. [illegible] door het [illegible]. Door de [illegible] werd men den brand echter meester geworden. De fabrijk is gedeeltelijk vernield, maar de hagelgieterij grootelijks behouden gebleven. Gelukkig was het weder zeer stil; had er eene felle wind geheerscht, dan zou de ramp welligt onberekenbaar zijn geweest, dewijl in de onmiddelijke nabijheid van het tooneel des ongeluks 's lands Werf en het Oosterdok zich bevinden.

Te Rotterdam is Woensdag in den vroegen morgen het logement *Stad Londen*, van den heer *P. Witte*, nabij de Boompjes, afgebrand. Dit uitgestrekte en verscheidene verdiepingen hooge pand, dat geheel tot logement was ingerigt, is met al wat zich daarin bevond eene prooi der vlammen geworden. De belendende huizen hebben zoowel door vuur als door water veel geleden. De dienstmaagd, die op de bovenste verdieping sliep heeft nog juist bij tijds de gasten en huisgenooten kunnen waarnemen.

UTRECHT, 31 Augustus. De maanden julij en augustus zijn werkelijk even als junij te warm geweest. Deze uitdrukking gebruiken wij hier op nieuw met opzet, om haar weder te kunnen omschrijven door "warmer dan gewoonlijk;" hetgeen in de kolom afwijkingen door het teeken † wordt aangegeven. Nu is echter den 28sten aug. eene groote verkoeling ingevallen. Geheel Europa is zeer in temperatuur gedaald en allerwege heeft zich in den nacht van den 28sten op den 29sten een sterk noorderlicht vertoond, en zijn groote magnetische storingen waargenomen, gelijk bepaaldelijk nu reeds uit Parijs, Rome zelfs en Lissabon wordt gemeld. In de noordelijke streken zal het voorzeker prachtig zijn geweest, meer nog dan hier en in de zuidelijke streken.

GRONINGEN, 30 Augustus Een met roem bekend Fransch geleerde, de heer M. CH. PARILE, heeft dezer dagen een werk in het licht gegeven over de uitvinding der boekdrukkunst. Het doel van den schrijver is, zoo veel mogelijk zekerheid te verspreiden over den waren uitvinder en over de plaats, die het tooneel was zijner eerste proefnemingen. Tegenover COSTER staat GUTTENBERG: en Mainz benijdt Haarlems roem. Alle stukken door beide steden als bewijzen aangehaald, zijn door den heer PARILE verzameld, onderzocht en bestudeerd, en zijn werk doet hem kennen als een man van groote studie, en begaafd met een scherp en juist oordeel. Hij besluit zijne studie met aan COSTER de eer der uitvinding toe te kennen. Wij durven niet beslissen of zijn oordeel de zaak voor goed heeft beslecht: seker echter is het, dat de heer PARILE, gesteund door tot nog toe onbekende of onuitgegeven stukken, een nieuw licht heeft verspreid over deze belangrijke zaak. Wij ontleenen deze bijzonderheden aan de *Revue des deux Mondes*. De opname daarvan in dit algemeen geacht tijdschrift is een waarborg te meer, dat Haarlems regt, in alle deelen der wereld allengs meer zal worden erkend of althans besproken.

— De hoofdwacht op de Groote Markt alhier is niet meer door militairen bezet en derhalve gesloten; door het gering aantal dienstdoende militairen en het groot aantal zieken van het garnizoen, ten bedrage van ongeveer 150 man, heeft men deze belangrijke wachtpost moeten intrekken, zoodat het anders zoo levendige wachtgebouw thans een doodsch gezigt oplevert, en *Groningen*, eene onzer grootste en, zooals men wil, belangrijkste vestingen, schier van garnizoen is ontbloot.

's GRAVENHAGE, 2 September. Men verzekerd, dat 2000 Zwitsers, die uit napelsche dienst ontslagen zijn, dadelijk voor 's rijks dienst in de overzeesche bezittingen zijn aangeworven en eerlang hier te lande zullen aankomen, om met s' rijks oorlogschepen naar Oost Indie te worden overgebragt.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

Den 3den Julij ariveerde te Batavia van Rotterdam het Nederlandsche schip *President Ram*, aan boord hebbende een detachement suppletietroepen, sterk 125 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den kapitein der infanterie *Wiggers van Kerchem*. Eenige dagen na het vertrek van dit schip uit Nederland werd den detachementskommandant door een soldaat het bestaan berigt van een complot, hetwelk ten doel had, het vaartuig af te loopen en daarmede naar Amerika te gaan. De kommandant handelde zeer verstandig: eenige onderofficieren kregen geheim bevel, om te trachten de hoofdaanleggers op te sporen, en deze hebben zich zoo wel van den hun opgedragen last gekweten, dat weldra zes der vermoedelijke belhamels gearresteerd werden. Deze, allen Belgen, zijn tot hunne aankomst te Batavia, in de boeijen gezet, en daarop door een gewapend detachement van boord gehaald en naar de gevangenis gebragt. Gedurende de verdere reis was er strenge surveillance, maar men heeft geen oogenblik over de troepen te klagen gehad, en de behandeling en voeding lieten niets te wenschen over.

BELGIE

De kamer van afgevaardigden heeft hare beraadslagingen over het wetsontwerp tot ondersteuning van groote werken voortgezet. Zoo als men weet, is reeds de eerste paragraaf betreffende het plan tot versterking van Antwerpen aangenomen. Thans is ook voor de uitdieping van het kanaal van Gent naar Brussel de aangevraagde som van 1,400,000 fr. toegestaan; voor de verbreeding van het tweede pand van het kanaal van Kempenland en voor de verbetering van de haven van Ostende is 650,000 fr. toegestaan. Voor de kanalisatie van de Lijs is 300,000 fr. goedgekeurd en een millioen voor de uitdieping der Sambre tusschen Monthmont en de Fransche grenzen. Bij de behandeling van het crediet van 7,450,000 fr. voor afmaking van sommige staatsspoorwegen, stations en dergelijken, is ieder als gewoonlijk voor zijne provincie opgekomen met allerlei vragen. Na geruststellende verzekeringen van den minister, is het crediet toegestaan. De spoorweg van Brussel direct naar Leuven, is tot de volgende zitting uitgesteld. De credieten voor burgerlijke gebouwen aangevraagd zijn alle toegestaan. Thans is men genaderd aan de bepalingen, waarbij het aandeel door Antwerpen in de kosten van uitbreiding en versterking te dragen, geregeld wordt.

DUITSCHLAND

Het Oostenrijksche infanterie-regiment, Koning van Hanover, 't welk in Bohome wordt [illegible], is, uit Italië terugkeerende, dezer dagen in Inspruck aangekomen. Met dit regiment heeft ook de hond gemarcheerd, welke sedert vijftien jaren aan het beroemde militaire muzijkkorps van hetzelve verbonden is, en welke op marsch den wagen met de Turksche trom trekt. In den slag van Solferino is die hond, met eenige muzikanten en met de trom, in krijgsgevangenschap geraakt, doch, na verloop van vier dagen is hij op eenmaal weder in Verona verschenen, alwaar bij zijn regement heeft opgezocht en gevonden. Het is toen gebleken, dat hij het touw, aan 't welk hij was vastgelegd, had weten te verbreken, met gevaar van zich daarnaan te verwurgen. De hond schijnt, steeds te gevoelen, dat hij een deel uitmaakt van het muzijkcorps. Verandert dit van bezetting en wil men den hond achterhouden, dan is men daartoe buiten staat, zoodra men hem eenige vrijheid laat. Op marsch steeds op zijne plaats, kan het dier niet dulden, dat een der muzikanten zich van het corps afscheidt en achterblijft.

Te gelijker tijd uit Oostenrijk dit opmerkelijk voorbeeld van hondentrouw medegedeeld wordt, vinden wij ook in Fransche dagbladen melding gemaakt van de gehechtheid van dit dier aan zijne weldoeners. Het verhaal daarvan luidt als volgt:

Gedurende den intogt der troepen te Parijs, op den 14den dezer, werd de aandacht der menigte getrokken door een kleinen gezadelden hond, die zich aan het hoofd van een regement Zouaven der garde bevond. Aan elke zijde van den zadel hing een vierkant kistje, zooals de muilezels op het platte land gewoonlijk dragen, en dat tot opschrift had: "Schatkist der Zouaven". Dit was voor ieder een raadsel, hetwelk door de Zouaven zelven is opgelost Die hond heet Magenta.

Op den dag van dien slag was hij alleen in een zwaar beschoten huis gebleven, waaruit de bewoners gevlugt waren. Hij verschool zich insgelijks en wel in het midden der Zouaven, juist toen deze ten aanval trokken. Een trompetter nam op zich zorg voor hem te dragen, en diens makkers werkten hiertoe zoo goed mede, dat de hond hen weldra overal volgde. Na hunne gevaren gedeeld te hebben, kreeg hij ook deel aan hunne zegepraal. De Zouaven hebben zelfs een der ruikers aan zijn staart gebonden, welke den 14den op hen nederstroomden.

Wat het opschrift van het kisje aangaat, zoo had een Zouaaf gezegd: "Om zich nuttig te maken, dient Magenta toch iets te dragen." "Gij hebt gelijk, sprak een ander, maar aangezien hij niet sterk is, moeten wij hem iets geven dat zeer ligt is." "Welnu, laat hij dan ons geld dragen," sprak een derde, en vandaar kwam het opschrift: Schatkist der Zouaven.

— Nadat lang gesproken is over eene eventuele invasie van Frankrijk in Engeland en Cherbourg als een dreigend spook voor Englands kusten voorgesteld werd, bevat de *Neue Preussische Zeitung* een hoofdartikel, waarin het denkbeeld van Frankrijks vijandige gezindheid jegens Groot-Brittannië insgelijks ontwikkeld, maar een ander oord voor de operatien der fransche vloot aangewezen wordt. Volgens bedoeld blad voert Frankrijk niets meer en minder in het schild dan de verovering van Egypte, ten einde van daar met zijne zeemagt Engeland in Oost-Indie aan te vallen. Zoonls men ziet, word hier het thema van *Napoleon I* weder opgewarmd.

— Het te Berlijn uitkomende satirieke blad *Kladderadatsch* geeft weder eene caricatuur van Keizer *Napoleon*, die een denkbeeld kan geven van den geest in Pruissen. Zij stelt den Keizer van Frankrijk voor op eene kermis, loverende en biedende over den prijs van beeldjes. Hij heeft reeds een Keizer van Oostenrijk gekocht, die half uit zijn rokzak steekt, en houd in zijne handen een Pruissisch soldaat en een Engelsch matroos. "Ik weet niet wie van beiden ik zal kiezen," zegt *Napoleon*. "Gij moet ze beiden nemen, het zijn de twee eenigen die mij overblijven van de grooten, ik kan ze niet afzonderlijk verkoopen", antwoordt de koopman. "Dan zie ik er van af; want zij zouden mij te duur te staan komen," herneemt de Keizer.

— Waarschijnlijk is de oudste man in Bohemen zekere *Anton Bronecker*, te Merscheidorff, die 119 jaren telt, terwijl zijn zoon, een te [illegible] weonachtige grijsaard, die den eersten franschen veldtogt als soldaat heeft medegemaakt, 85 jaren oud is en zijn vader nog dikwijls bezoekt.

FRANKRIJK.

De dikwijls zonderlinge en vaak onverklaarbare handelingen des Keizers hebben aanleiding gegeven tot het maken van gevolgtrekkingen en het oprijzen van vermoedens, welke, al of niet gegrond, geenszins strekken om het vertrouwen in hem levendig te maken. Zelfs de overwinningen, gedurende het keizerrijk behaald, schijnen Frankrijks invloed in het buitenland meer schade dan voordeel aan te brengen Indedaad, wanneer men opmerkt wat in Engeland en Frankrijk omgaat en zich daarbij herinnert op welken vertrouwelijken voet beide rijken, kort geleden, nog waren, dan blijkt, dat Frankrijk veel van het zedelijke overwigt verloren heeft, hetwelk het na den oorlog in de Krim mogt uitoefenen.

Wanneer eenmaal het wantrouwen in de gemoederen is opgewekt, valt het niet gemakkelijk dat te verdrijven, en wat Napoleon ook nopens de ontwapening beveelt of door zijne staatslieden, bij publieke gelegenheden, laat zeggen, men slaat op het een noch op het ander acht, maar stelt zich in staat hem, zoo noodig, krachtigen weerstand te bieden.

Nopens een en ander lezen wij in eene correspondentie uit Parijs het volgende:

"Aan beide zijden van het kanaal wordt ons een zonderling schouwspel aangeboden. Te dezer zijde houdt men niet op met betuigingen en daden die aan ontwapening moeten doen gelooven. De algemeene raden brengen lofzangen aan den herstelden vrede, en herhalen, dat, zoo het keizerrijk oorlog gevoerd heeft, de vrede nogtans zijn stelsel is. De heer de Morny geeft de verzekering, dat de vermoedens der Engelsche staatslieden nopens een nabijzijnd oorlogsgevaar nietig en ongegrond zijn.

"Intusschen wordt in Engeland eene commissie uit de bekwaamste personen zamengesteld, wier taak het is den staat van 's lands verdediging op te nemen, en die niet alle magt is bekleed om Engeland te behoeden tegen vreemden inval, welke in de toekomst verwacht wordt.

"Die betuigingen van de eene en die stelselmatige ongeloovigheid van de andere zijde verdienen bijzondere opmerkzaamheid. Een aanzienlijk Engelschman werd onlangs gevraagd, of men in Engeland werkelijk beducht was voor een oorlog met Frankrijk en of de rede van den heer de Morny geen indruk had gemaakt op de openbare meening in Groot-Brittanje.

"Er bestaat geen vrees voor oogenblikkelijk gevaar, was het antwoord; maar ernstige bedachtheid voor de toekomst. De woorden van den heer de Morny hebben niet de minste waarde; zij kunnen opregt zijn, maar ook even goed een kunstgreep; in de staatkunde moet men nooit op woorden, maar op feiten bouwen.

"En aannemende dat ze opregt zijn, verbinden ze nog geenszins den Keizer. De regering van Napoleon is uitsluitend persoonlijk. Hij geeft zijn gezag niet uit de handen, maar behoudt het geheel voor zich. Hij vraagt zelden raad en wordt hem die onverzocht gegeven, zoo als vóór den oorlog in Italie, dan volgt hij dien niet. Hij handelt naar eigene ingevingen, en men moet bekennen, dat hij zich daarbij tot heden niet kwaad bevonden heeft, zoodat hij zich nog niet geroepen kan vinden die wijze van doen op te geven. De heer de Morny denkt, gelooft, wil . . . . maar wat gaat ons dat aan! Wij zouden liever weten wat Napoleon denkt, gelooft en wil. Wij kunnen niet in zijn binnenste lezen, maar hij regeert lang genoeg, dat wij in zijne handelwijze zijne gedachten kunnen opsporen. Hij zeide in het begin: "Het keizerrijk is de vrede!" en dat was te veel gezegd.

"Men kan niet toestemmen dat eene regering een stelsel van vrede volgt, wanneer, in acht jaren twee oorlogen gevoerd worden, zoo als die met Rusland en met Oostenrijk. Kwaadwilligen hebben gezegd: "Het keizerrijk is de oorlog." Deze vallen in een tegenovergesteld uiterste. De waarheid is, dat het keizerrijk nu de vrede dan de oorlog is, alles volgens het belang van 's Keizers regering. Hij zou Frankrijk niet [illegible] paald regeren en naar zijn wil buigen, als hij het juk niet van tijd tot tijd verguldde en zijne magt met lauweren sierde. Hij keert van het buitenland met de noodige magt terug om het binnenland te beheerschen, en dan geloof ik dat hij, even als ieder ander vorst, geneigd is om den vrede te bewaren.

"Maar na eenigen tijd raakt de magt, welke hij uit de overwinning geput heeft, ten einde en dan moet die vernieuwd worden, even als eene zee stoomboot verpligt is om een anderen voorraad kolen, en eene locomotief om versch water in te nemen. Hij moet nieuwen roem behalen om de locomotief der binnenlandsche regering in gang te houden. Welnu, men vreest in Engeland; dat die noodzakelijkheid hem eenmaal tot een oorlog met Groot-Brittanje zal voeren; want hij heeft op het vasteland afgedaan, de coalitie welke zijn oom in haar geheel overwon, heeft hij afzonderlijk geslagen, en daarmede leerde hij Europa, wat een staatkundige oorlog is. Wij dus Engelands beurt moet komen, maakt men toebereidselen."

Deze woorden van een denkend staatsman zijn belangrijk genoeg om overwogen te worden, wijl zij een in Engeland "zoo" algemeen gevoelen uitdrukken, dat de Koningin zelve die vrees in [illegible] heeft moeten nemen.

ENGELAND.

LONDEN, 27 Augustus. Aan de *Daily News* wordt het volgende uit Parijs geschreven: "Ofschoon de wezenlijke bedoelingen des Keizers ten opzigte van Italie nog in een ondoordringbaar duister gehuld bleven, vertoonen zich thans tot mijn leedwezen, zeer vele teekenen; dat tusschen hem en den Keizer van Oostenrijk de volkomenste overeenstemming heerscht. Geheele scharen fransche politiespionnen bevinden zich tegenwoordig in Italie, om berigten in te winnen, die openbaar gemaakt zullen worden als de tijd gekomen zal zijn, om aan de wereld te bewijzen, dat de verkiezingen in Toskane, Modena, Parma, en Romagna het werk eener oproerige en woelzieke minderheid geweest zijn." De tijd moet leeren of de correspondent al dan niet de waarheid gesproken heeft.

Woensdag l. l stond voor de politie-regtbank te New-port in Monmouthshire eene vrouw teregt, beschuldigd van in mannen kleederen langs de straat te hebben gewandeld. De beschuldigde, in zeemans gewaad gekleed, vertoonde in al haar doen en laten een echt matroos en vormde in rondborstigheid van voorkomen een volmaakt contrast met haren echtgenoot, een zeeman met een bedaard uiterlijk, die naast haar stond Uit de verklaring van getuigen bleek, dat zij, niet minder dan tien jaren geleden, de aan hare sekse passende kleeding had afgelegd, en zich aan harden en onophoudelijken arbeid gewond had. In verschillende betrekkingen had zij reizen gedaan, naar Quebeck, Bombay en andere vergelegen plaatsen, ook op kustvaarders gediend; daarbij nooit van haren pligt afwijkende, maar integendeel even als de overige mannelijke matrozen de lading van, of aan boord brengende. Zij kwam, korten tijd geleden, te New-port aan, alwaar hare kunne werd ontdekt, en toen zij daar bleef wonen en zich, gelijk vroeger als een man kleedde, zag de sergeant der dok-politie zich genoodzaakt, haar voor de regtbank te brengen. De beschuldigde verklaarde, dat zij gehuwd was op den 12den Julij l.l. en ongeveer 3 maanden geleden als kok of hofmeester op een schip naar Truro was gegaan, om haren man behulpzaam te zijn, wien een ongeluk had getroffen. De vrouw werd vrijgesproken, en men deed haar met een omnibus naar huis brengen, ten einde de lastige menigte van haar af te houden.

— De fransche ballingen zijn op verre na niet allen genegen van de amnestie gebruik te maken, die Keizer *Napoleon* hun zoo onvoorwaardelijk heeft verleend. Er zijn er, die dat blijk van genade met afschuw van de hand wijzen, zooals blijken kan uit de volgende hevige verklaring, die *Felix Pyat*, als gedelegeerde zijner medebannelingen, in verschillende Engelsche bladen heeft doen plaatsen.

"Aan onze medeburgers! — Het gebouw is gekroond. Het keizerrijk heeft zijne beleediging jegens ons ten top gevoerd; het voltooit die geheel en al, het amnestiëert ons. Zij het beleediging, valstrik of vrees voor de toekomst, het amnestieert ons; . . . . wij amnestiëren het niet. Begin elen schenken geen vergiffenis. De republikeinen van Februarij schenken geen vergiffenis aan den Keizer van December. Zij protesteren tegen zijn pardon. Na te hebben durven straffen, durft hij kwijtschelden; hij voltooit de overweldiging De misdaad heeft het regt, niet om de slagtoffers vrij te spreken. Zij heeft geen meer regt om te begenadigen dan om te vervolgen. Het regt van begenadiging kan alleen met het regt van straffen zamengaan en dat regt is het onze, het onze tegen hem. Wat wij gisteren waren, zijn wij heden en zullen wij morgen zijn, al tijd en overal, in ballingschap of in Frankrijk, trots staatszet en gemaledag, met het regt tegen hem, met het regt voor ons. [illegible] Hem zijn wij niets dan regtvaardigheid verschuldigd. Wij zullen hem die vroeg of laat doen wedervaren. Indien wij dus vroeger of later huiswaarts keeren, dan, — wij verklaren het in deze ure, — zullen wij wederkeeren gelijk wij zijn weggegaan, als burgers; wij zullen in ons geheel en volkomen regt wederkeeren, en om beter onzen geheelen pligt te doen".

ITALIE

Venetie is thans het eenige land in Italie, waar volgens den vrede van Villafranca de Oostenrijksche opperheerschappij nog zal blijven bestaan. Hoe zeer het volk ook daar het Oostenrijksch bestuur moede is en zuchtend uitziet naar de zelfde vrijheid en onafhankelijkheid die elders in Italie het hoofd opsteekt, blijkt uit een adres, dezer dagen door een aantal aanzienlijke mannen uit Venetie, tot de groote mogendheden van Europa gerigt.

Het vangt aan met eene herinnering aan de woorden van Keizer Napoleon, die beloofde Italie vrij te zullen maken tot aan de Adriatische see.

"De oorlog, zegt het adres, vervulde de Venetianen, even als de Lombarden, met de levendigste hoop; het was juist de hoop welke hen in bedwang hield, want het karakter des oorlogs, die een dynastieken oorlog in geregelden vorm was, moest elke volksbeweging beletten. Wat echter de Venetianen vermogten hebben zij gedaan. Immers het aantal vrijwilligers in het Sardinische leger was grooter dan men denkt, en men vergete daarbij niet, dat het moeijelijk viel een vaderland te ontvlugten, dat een ballingsoord geworden was; en die moeijelijkheden telde men zelfs nog weinig; want van meer beteekenis was het, dat men door de vlugt zijne dierbare betrekkingen en vrienden aan de wraak des argwaans prijs gaf.

Welke overigens de gevoelens van al de Venetianen zijn, kan blijken uit de in 't openbaar uitgesproken woorden van generaal Urbau: "Ik zal niemand uwer ontzien; ik stuit zoowel de voornemens als de feiten. Ik vertrouw niemand uwer." Zoo denkt er niet alleen die generaal over, maar geheel Oostenrijk. Die waarschuwende woorden bewijzen, wat de Italianen van de Oostenrijkers te wachten hebben. In hunne vrees moeten zij steeds [illegible] op de been houden, welke noodlottig op de welvaart des lands drukt en tevens Oostenrijk verzwakt, terwijl daardoor aanhoudend de rust van Europa in gevaar wordt gebragt; [illegible]

"De [illegible] had. De Oostenrijksche heerschappij heeft daar ook te bloedige herinneringen achtergelaten, dan dat eene verzoening mogelijk zou zijn, indien men zelfs Venetie onafhankelijk maakte en het, met een aartshertog aan het hoofd, een nationaal bestuur en een nationaal leger gaf. Die vorst zou in eene allermoeijelijkste positie geraken; beurtelings geroepen om te regeren en den wil des volks te gehoorzamen, zou hij niet in staat zijn, zijne afkomst te vergeten en te doen vergeten. Of kan men aan een prins uit het Oostenrijksche huis den sleutel der Alpen toevertrouwen? En toch zou zelfs Oostenrijk er niet door bevredigd kunnen worden. In "een" woord, Oostenrijk kan niet langer in Italie regeren. Een Oostenrijksch prins, zonder vreemde omgeving, is er nog te veel. Zoo lang zijne tegenwoordigheid duurt, zouden de gevaren van Europa niet ophouden."

— Volgens berigt uit Napels van den 23sten Aug., zijn de laatste manschappen van de Zwitsersche regementen dien dag aldaar ingescheept om naar hun land teruggebragt te worden. Bij hun vertrek hebben zij de hun toekomende soldij enz ontvangen, daar het Napelsche gouvernement de jegens het Zwitsersche krijgsvolk aangegane verpligtingen stipt en zelfs edelmoedig heeft willen vervullen.

— Te Norcia in den Kerkelijken Staat heeft eene hevige aardbeving plaats gehad, waarbij 200 menschen het leven hebben verloren; en een zeer groot aantal gekwetst werden. De inwoners, ten getale van 18,000, waren buiten de stad gelegerd De Paus had hulp en ondersteuning derwaarts gezonden.

ZUID-AFRIKA

Aan de Kaapsche dagbladen, loopende tot den 23sten Julij, ontleenen wij het volgende:

Het belangrijkste nieuws uit de aan deze kolonie grenzende streken is, dat de heer Boshof; president van den Vrijstaat, die eenigen tijd geleden, met verlof van daar naar Natal was gereisd, zijn ontslag heeft genomen.

Wat de Zuid-Afrikaansche republiek aangaat, het laatste nommer der aldaar uitkomende courant bevat eene zeer levendige schildering, maar die, naar bijzondere berigten te oordeelen, niet overdreven is, van den toenemenden bloei van dit land, waar thans fraaije steenen gebouwen de plaats van ellendige houten huisjes innemen, waar erven, die nog kort geleden voor vijftien ponden te krijgen waren, thans meer dan viermaal dien prijs doen; waar ook de plaatsen snel in prijs toenemen, en waar, overal herbergen op den wegen ponten op de rivieren als uit den grond verrijzen. Aan werklieden, b. v. timmerlieden en metselaars, is er echter nog groot gebrek.

Uit Natal eindelijk is weinig nieuws te melden. De partij die ten gunste van [illegible] stand aan kerkgenootschappen gesteund [illegible] den wetgevenden raad aldaar gelukkiger geslaagd dan in ons Kaapsche parlement, [illegible] vermeerdering van de daartoe bestemde gelden, voornamelijk ten gunste der Nederduitsche Hervormde kerk bewerkt heeft.

Aan de Zuidergrens van Natal beginnen de Basutos, die aldaar eene schuilplaats voor hunne vrouwen en have denken te vinden, [illegible] weder met den Vrijstaat in strijd [illegible], zich zeer uit te breiden, en men schijnt hierover in Natal niet zeer ingenomen te zijn.

JAPAN.

Volgens tijdingen uit *Japan* van [illegible] nij, namen de betrekkingen tusschen [illegible]

De Britsche consul-generaal in Japan heeft bekend gemaakt, dat behalve Nagasaki, ook de havens van Hakodade en Kanagawa op den [illegible] Julij voor den buitenlandschen handel geopend zouden worden, krachtens de bepalingen van het traktaat.

COCHIN-CHINA

Berigten uit Turan van den [illegible] melden dat de grondslagen, waarop [illegible] Frankrijk opgegeven, zijn aangenomen, [illegible] drie afgevaardigden van den koning van [illegible] verwachtte, om het verdrag te teekenen.

Volgens dat verdrag, zou Frankrijk [illegible] Saigon behouden, een vertegenwoordiger [illegible] hebben, en jaarlijks een [illegible] uitoefening der christelijke godsdienst [illegible] geheele rijk van Annam toegestaan, Spanje zou op de kust van Tonking den noodigen grond [illegible] tot vestiging van een etablissement.

De toestand van Keizer *Tu-Duc* wordt [illegible] Hij ontvangt geene [illegible] van Cambodja, de [illegible] de Onderkoning van Tonking [illegible] houden hem, gelijk hij jaarlijks [illegible] te zenden. Hij moet dus [illegible] gedaan wordt aannemen. [illegible] handelingen, vraagt men [illegible] stad Hue in Julij of Augustus [illegible] geval de vrede niet tot stand [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROESBEEK, REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 5 October 1859.

REPUBLIKEINSCHE BENOEMINGEN!

FOR GOVERNOR.
ALEXANDER W. RANDALL, of Waukesha.

FOR LIEUTENANT GOVERNOR.
BUTLER G. NOBLE, of Walworth.

FOR SECRETARY OF STATE.
LEWIS P. HARVEY, of Rock.

FOR TREASURER.
SAMUEL D. HASTINGS, of Trempeleau.

FOR ATTORNEY GENERAL.
JAMES H. HOWE, of Brown.

FOR BANK COMPTROLLER.
G. VAN STEENWIJK, of Columbia.

FOR STATE PRISON COMMISSIONER.
HANS HEG, of Racine.

FOR SUPT. OF PUBLIC INSTRUCTION.
S. S. PICKARD, of Grant.

REPUBLIKEINSCHE KANDIDATEN.

Over onzen landgenoot G. van Steenwijk, republikeinsch Candidaat voor Staats-Bank-Controleur, schrijft de [illegible] het welk onze lezers [illegible]

[illegible] dienaren der republikeinsche, noch over die der democratische candidaten uitlaten. Doch er bevindt zich een naam op het republikeinsche ticket, van welken het ons genoegen doet hem op zulk eene eervolle plaats te zien. Wij meenen den naam van G. van Steenwijk, die als candidaat voor Bank-Controleur wordt voorgedragen. Dezelve is den bewoners dezer streek van eene goede en hem gunstige zijde bekend. Men weet, dat zijne persoonlijke soliditeit goed en zijne opvoeding liberaal is, dat hij eene eenvoudige en geregelde levenswijs leidt, dat hij een man van zaken is, zoo als er weinigen gevonden worden, dat hij opmerksaam, voorzigtig, vaardig en altijd stipt in zijne eigene aangelegenheden is. Wordt hij verkozen, dan verkrijgt de Staat eenen talentvollen man, die juist voor dit ambt het meeste noodig is. Allen mogen er zich van overtuigd houden, dat als van Steenwijk het bank controleurs ambt bekleedt, *zekerheidspapieren der Banken niet zullen worden ingetrokken, voor de in omloop gebragte banknoten zijn ingelost.* — Wij hopen, dat ieder een, die de bankzaken van den Staat Wisconsin van den controlerenden invloed der Wildekat banken bevrijd en op eenen vasten en zekeren grondslag geplaatst wenscht te zien, voor Gijsbert van Steenwijk van Columbia County stemmen zal.

DE NEDERLANDERS.

HUNNE STAATSLIEDEN, GODGELEERDEN. UITVINDERS EN GELEERDEN.

DOOR

MEVR. DE WED. STORM — VAN DER CHIJS

(*Uit het Engelsch vertaald door Mr. W. F. Otten*)

8 1 0 7.

Anna Maria Schuurman was ook persoonlijk bekend met den onsterfelijken stichter van den Staat Pennsylvania, den beroemden, braven en edelen kwaker of vriend William Penn, die in het jaar 1600 naar Wiewart in Friesland reisde uitsluitend om haar te bezoeken. In vroege ontwikkeling was zij zelfs den grooten geleerden Erasmus vooruit. In haar elfde jaar, toen hare broeders in het latijn ondervraagd werden, fluisterde zij hen rank in wat zij te antwoorden hadden, ofschoon zij hen slechts in het voorbijgaan hunne lessen had hooren opzeggen. Haar vader, hierdoor haren aanleg voor de letterkunde bespeurende, besloot hare talenten te ontwikkelen en bragt haar bij het betreden van het pad ter kennis, waarop zij als de geleerdste vrouw van haren leeftijd geschitterd heeft. De latijnsche, grieksche en Hebreeuwsche talen werden haar zoo gemeenzaam dat zij er niet slechts in schreef, maar ook zoo juist in sprak, dat de geleerdste mannen zich verbaasden. Haar handschrift in elke taal was onnavolgbaar. Zij maakte groote vorderingen in de Oostersche talen, die in eenige betrekking staan tot de Helgeeuwsche, t.w. de Syrische, Chaldeeuwsche, Arabische en Ethiopische talen; ten aanzien der levende talen schreef zij en sprak zij vloeijend de Nederlandsche, Duitsche, Fransche en Italiaansche talen. Zij was zeer bekwaam in aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte en andere wetenschappen en velde daarover helder oordeel, doch vermits hare natuurlijke neiging overhelde tot het godsdienstige en de gewone leerstelsels haar onvoldaan lieten, legde zij zich [illegible] het godgeleerdheid en het [illegible] der Schrift en [illegible] [illegible] Maria Schuurman [illegible] [illegible] te haar leeftijd [illegible] jaren later in drie [illegible] [illegible] graveren [illegible] kunsten bladgde zij in gelijke mate. [illegible] in zijne Geschiedenis der Graphie op "dat de veelwetende Schuurman in deze kunst en in *ontelbare anderen* zoo bedreven was dat *zij een wonder van haar geslacht* was." [illegible] haren vrienden en tijdgenooten [illegible] bekwaamheden in het [illegible] van miniaturen en portretten op glas met [illegible] van een diamant. Zij schilderde haar eigen beeld met behulp van een spiegel en vervaardigde kunstmatige paarls zoo natuurlijk dat [illegible] van de echte konden onderscheiden worden dan door het steken van eene naald.

Even als de beide zusters *Roemer* en *Tesselschade Visscher*, de vriendinnen der groote dichters Vondel en Hooft, de dames wier huis het vereenigings punt was van de keur der wetenschap, kennis en kunst, — zoo was ook Schuurmans onderscheidingsvermogen niet minder dan [illegible] en de volmaaktheid in beide [illegible] hoogte, mag zelfs in dezen tijd van [illegible] worden aangemerkt als wonderbaar [illegible] gevonden.

[illegible] dat zij bijzonder gesteld was op het [illegible] Tot motto had zij gekozen de [illegible] van Ignatius: "Amor meus crucifixus est" 1). [illegible] vitae humanae termino 2). Ultraj. 1639 Dissertatio de ingenii muliebris ad doctrinam et meliores literas aptitudine; 3) Lugdunum Batavorum, 1641. Hare twee werken, met brieven in het fransch, Latijn, Grieksch en Hebreeuwsch aan haren geleerden correspondent, werden in 1648 gedrukt onder den titel van A. M. Schuurman, Opuscula Hebraea, Graeca, Latina, Gallica; prosaica et metrica, 4) vermeerderd in eene tweede uitgave te Leijden in 1650 in 12o. Later schreef zij: Euklezia seu melioris partis electio 5). Dit behelst eene verdediging harer gehegenheid voor La alis wiens beginselen en leerstelsels zij toegedaan was en wien zij overal volgde. Deze verdediging werd uitgegeven te Altona in 1673 waar zij destijds met hem vertoefde. Ook schreef zij Latin Poems 6) en eene Verdediging van vrouwelijke studie. De beste schrijver van het leven van Schuurman, die onlangs beproefde haar te verdedigen tegen de haar ten laste gelegde beschuldiging van dweeperij, is de Theoloog Dr. Hasebroek, predikant bij de hervormde gemeente en beroemd dichter te Amsterdam. Anna Maria Schuurman wordt genoemd als de beschaafdste en volmaaktste der vrouwen tot nu toe in Nederland en welligt in de geheele beschaafde wereld geboren.

Zij bereikte den gezegenden leeftijd van 71 jaren en overleed in het jaar 1678 in hare laatste woonplaats een klein dorp genaamd Wiewart in Friesland, eene der Provincien van Nederland. Zij werd aldaar begraven in den kelder eener kerk, die de eigenschap bezat waardoor alle daarin geplaatste lijken als mummies gedroogd werden. Weinige jaren geleden werd hare lijkkist geopend en het bleek dat haar lijk zeer veel overeenkomst had met de doode ligchamen der gebalsemde personen van aanzien, der Prinsen en Prinsessen van Egypte — het Rijk dat eens even als Spanje gerangschikt kon worden onder de aanzienlijkste en magtigste monarchien en later van dien rang daalde tot een der geringste koningrijken der aarde. —

Heeft de ongelijke en oogenschijnlijk hopelooze kamp tegen de ondragelijke overheersching van Spanje, Nederland doen stijgen tot den hoogsten rang onder de magten der aarde en medegewerkt tot de groote verlichting, die de geheele wereld [illegible] het volk van het spoorrijke land, [illegible] grenzen [illegible] er op [illegible] *heid* [illegible] to hebben — zoo was het ook gegeven aan Anna Maria Schuurman [illegible] en zich te [illegible] in de schitterende stralen van het koesterende licht, dat gevoed door de vruchten der wetenschap en verdrijvende de schaduwen van onkunde en vooroordeel, de Hervorming in het leven riep als het loyende en bezielende licht, als de fonkelende ster in de duisternis van andere werelden.

Liet de beperkte ruimte 't ons toe wij zouden nog spreken over de Nederlandsche schrijfsters en dichteressen Wolf, Deken, Winter, Moens, de Boer, Mastenbroek, over de thans beroemde Mevrouw Bosboom-Toussaint enz onder een groot getal andere vrouwen in Nederland, wier talenten kunnen wedijveren met die der Americaansche Sedswick, Sigourney, Parton, (Fanny Fern)

Hoewel thans ver verwijderd van mijn vaderland, zal ik toch de plek mijner geboorte niet vergeeten, noch de beroemde mannen, die de lauweren vlechten in zijne onvergankelijke kroon, in een land welks geheele oppervlakte een weinig grooter is dan de Staat Vermont, en niet de helft zoo groot als Maine, — talrijker dan zij in de grootste rijken gevonden worden — de mannen, die dezelfde lucht inademden met de natie, *die den grondslag gelegd heeft voor den grootsten schat der Vereenigde Staten, hunne vrijheid en onafhankelijkheid.*—

NEW YORK, 1. Augustus 1859.

1) Mijne liefde is de gekruisigde.
2) Over den eindpaal van het menschelijk leven.
3) Vertoog over de geschiktheid van den vrouwelijken geest voor geleerdheid en letterkunde.
4) Hebreeuwsche, Grieksche, Latijnsche en Fransche geschriften van A. M. Schuurman; proza en poezij.
5) Euklezia of de keuze van het beste deel.
6) Latijnsche Gedichten.

EMANCIPATIE IN MISSOURI. — De *St. Louis Christian Advocate*, melding makende van de groote menigte landverhuizers, die Missouri binnenstroomen, en de ontwikkeling der hulpbronnen, het aanleggen van spoorwegen, het stichten van seminarien en collegien, en het bouwen van kerken, dat op die volksbeweging volgen zal, zegt:

"Onder zoodanigen aandrang als deze is er geen profeetsoog toe noodig om de bestemming der slavernij te voorzien. Er is geene grondstof van de zelfs aanzijn, die, onder de tegenwoordigheid dezer vereende krachten, lang kan bestaan. Onze wijsste staatsmannen, onze gesloepenste handelsmannen, onze onderwijzers en dagbladschrijvers, onze menschenvrienden en Christenen, allen voorspellen gelijkelijk den ondergang en de ontbinding van die instelling, en allen vereenigen zich gelijkelijk in het begroeten van het morgenrood diens luisterrijken dags."

GOUDVISSCHEN IN DEN POTOMAC. — De Alexandria Gazette zegt, dat een heer, over de lange brug gaande, eene school van ongeveer honderd goudvisschen in den Potomac zag, digt bij de brug. Zij waren van eene zeer verschillende grootte, sommigen heel groot; en de vraag is, hoe kwamen zij daar? Men heeft het vermoeden opgeworpen, dat de kuit uit den vijver bij het kapitool te Washington in den Potomac is overgegaan, en dat zij aldus zijn voortgeplant.

GROOTE HAGELSTORM AAN HET MEER SUPERIOR — Een berigt uit Minnesota Mine van den 11 Sept. behelst het volgende:

Wij hadden gisteren eenen hagelstorm, dien in hevigheid nog geen geevenaard heeft. De hagel viel 20 minuten lang digt en in groote stukken, van welke eenigen 7 duim in omvang hadden en 4 oncen wogen. De storm liet toen eenen korten tijd na, waarop hij op nieuw en met nog meer hevigheid [illegible] half uur aanhield en [illegible] [illegible] gedood. De hagel verbrijzelde ook nog binnen in de kamers spiegels, aarden vaten enz. en beschadigde de meubelen. Doch de grootste schade werd in tuinen aangerigt, in welke al de vruchten vernield werden.

EENE KOE MET LAMMEREN. — De heer Th. Hislop, een boer in West Oxford, had eene koe, die laatstleden lente kalfde. Vijf weken daarna werd het kalf geslagt. Twee weken later stierf en eene ooi, die drie lammeren naliet. Men bragt de lammeren bij de koe, zij zochten het uyer en, zonderling genoeg, de koe liet ze zuigen naar hartelust! Een vierde lam heeft zij desgelijks aangenomen. Sedert graast de koe met hare vier lammeren, die zij tegen honden en andere dieren verdedigt, en als hare eigene telgen op kweekt. — *D. Canadier.*

PREMIEN VOOR RATTEN DOODEN IN ILLINOIS. — Gedeelten van Illinois zijn zoo vreeselijk van ratten verpest, dat een der County landbouwkundige Genootschappen — dat van Logan — de drie premien van $ 50, $ 30 en $ 20 heeft aangeboden voor de drie grootste vertooningen van rattenscalpen op hunne Tentoonstelling. Eene groote menigte personen dingen naar den prijs, en de vertooning belooft groot en belangwekkend te zullen zijn. Zeker Gordon, van KickapooCreek, heeft reeds 1,113 scalpen of koprooshuiden bijeen, en denkt het getal op 1,500 te brengen eer de Tentoonstelling begint.

BLONDIN UITGEDAAGD. — De koorddanserskoorts is nog niet over. Blondin heeft afgekondigd, dat hij ergens aan de Ohio zijne kunsten zal vertoonen, en De Lave, de bevallige, sleept nog altijd zijne koord door den staat New-York. Een andere professor van den balanceerstok is dezer dagen komen opdagen, om zich met deze uitstekende mannen te meten. Zekere Signor Farini, van Port Hope, Canada, heeft Blondin uitgedaagd als volgt:

Ik wil Monsieur Blondin naar het midden van zijne koord over de Niagara dragen, en dan moet hij mij zulks de andere helft doen. Naderhand moeten wij elk van een einde naar het midden gaan, en ons langs touwen op het dek van de stoomboot de Maid of the Mist laten nederzakken en langs denzelfden weg terug keeren.

Ik doe deze uitdaging in gevolge Monsieur Blondin's herhaalde verzekeringen, dat niemand zijne daden durft nadoen.

DE "BEROEMDE" DOCTER STEEKT EENEN MAN. — De welbekende Dr. Ayer, van Lowell, Mass., trad onlangs het kantoor van de Middlesex Compagnie te Boston binnen, en bood R. S. Fay de hand, welke deze weigerde aan te nemen, zeggende dat hij "liever zijne eigene keuze van vrienden deed." Hierop werd de docter driftig, en voer met de vreeselijkste vloeken tegen Fay uit, waarover de laatste zich gevoelig toonde door den doctor bij den kraag te pakken en hem te schudden. Voor dat het tot deze beleediging gekomen was, had Ayer een pennemes uit den zak gehaald, en stak in den loop der worsteling Fay in den buik, hem ernstig wondende. Dr. Ayer werd in hechtenis genomen, en beschuldigd van eene poging tot moord, doch op het geven van eenen borgtogt van $ 2,000 liet men hem naar huis terug keeren.

COMPLIMENT VOOR CARL SCHURZ. — De St. Paul *Times* van Vrijdag maakt een fraai compliment aan de bekwaamheid en welsprekendheid van den heer CARL SCHURZ, en zegt, dat zijne landslieden in Minnesota geheel met hem ingenomen zijn. Diegenen hunner, die vroeger [illegible] hebben [illegible] met de slavernijgezinde partij, zijn overtuigd dat zij wegens de republikeinsche partij verkeerd onderrigt zijn, en dat die eenige partij der vrijheid die is, van welke Mr. Schurz een gedeelte is. [illegible]

MISSOURI OP DE BLEEK. — De vrije arbeid wint in Missouri meer en meer grond, en sneller dan vele Pessimisten willen toegeven. Eene courant van St. Louis van den 16den zegt, dat aldaar 150 negers uit het binnenland zijn aangekomen, om naar het Zuiden te vertrekken, en dat er dagelijks meer dan honderd naar het Zuiden worden gezonden. De Lexington *Express* in Missouri deelt mede, dat er nauwelijks een county in dat gedeelte des staats is, in welke zich geene slavenkoopers uit het Zuiden ophouden, en dat de volwassene mannelijke slavenbevolking snel afneemt.

De St. Louis *Democrat* meldt, dat elke boot een aantal slaven uit het binnenland aanbrengt, op weg naar het Zuiden. Een te St. Joseph wonend heer verhaalt, dat sedert drie maanden de helft der slaven uit die stad en hare omstreken verdwenen was; eenigen daarvan over de rivier, *op hun eigen houtje*, en de anderen op *verlangen* van hunnen heer de rivier af. Als de zwarte uitwijking zoo voortgaat, dan zal men binnen vier jaren geene duizend slaven meer in den Staat Missouri vinden. — *Ill. Stz.*

WANDELEN OP HET WATER. — Zaturdag achter middag volbragt de heer Hicock zijne beloofde taak van op het water te wandelen, in de tegenwoordigheid van een twintigtal toeschouwers. De rivier Don, bij het Don station, was het tooneel van dit weergaloos feit. Een weinig na driën gingen drie of vier leden der pers, met Mr Goodenough, naar de bepaalde plaats, alwaar de heer Hicock hen wachtte, zijnde in eene boot door de Baai gekomen. Hij had eenen anderen persoon bij zich in de boot. Toen de weinige toeschouwers, die waren uitgenoodigd, om deze voorloopige proefneming bij te wonen, bij de rivier kwamen, zagen zij den heer Hicock op het water wegstappen, en zijnen medgezel bedaard op eenen afstand in de boot blijven. Hij wandelde eenen afstand van twee of drie honderd Yards met volkomen goeden uitslag, toen de toeschouwers, wier getal, daar het nieuws van het geen er gaande was zich aan het station verspreid had, was toegenomen, en zij overtuigd waren dat de onderneming goed gelukt was, van hem verlangden, dat hij op zou houden. Hij gaat op waterschoenen, gelijk de Indianen op sneeuwschoenen, en zonk niet meer dan zes of zeven duim. De waterschoenen, welke hij maakte, waren de eersten, die ooit gemaakt zijn; en daar het denkbeeld om op water te wandelen niet bij hem opkwam dan een veertien dagen geleden, had hij slechts weinig tijds om zich te oefenen. Hij legde echter geene moeite aan den dag, om het evenwigt te houden, somtijds met eenen stok, en somtijds met niets in zijne hand. Het is dus klaar bewezen, dat op het water wandelen mogelijk is. De kunst is in hare kindschheid, en wie kan zeggen tot welke volkomenheid zij kan gebragt worden? — *Toronto Globe.*

EENE TRACTAATCONVENTIE VOOR HET WESTEN. — Er is eene oproeping in omloop gebragt, welke door de aanzienlijkste geestelijken der evangelische kerk van het gansche Westen onderteekend is, waarin worden uitgenoodigd. —

"Alle Evangelische Christenen in de Westelijke Staten, die niet instemmen met het gedrag van het Amerikaansche Tractaat Genootschap te New York, om bij een te komen, in de stad Chicago, op Dingsdag den 18 October, 1859, des morgens ten 10 ure, om te raadplegen en te handelen over de voorgemelde onderwerpen."

Deze onderwerpen zijn de oprigting van een ander Westelijk agentschap van tractaat uitgave en verspreiding, dan het Amerikaansche Tractaat Genootschap te New York op grond, dat dit genootschap, gelijk het thans bestuurd wordt, [illegible] in de zedelijke en godsdienstige [illegible] te voorzien, door tot eene [illegible] aan te nemen een [illegible] stilzwijgen [illegible] de [illegible] der amerikaansche slavernij. [illegible]

De commissie van regeling bestaat uit de heeren Philo Carpenter, [illegible] en W. W. Smith. Zij, die voornemens zijn de conventie bij te wonen, gelieven hunne namen aan den Voorzitter der Commissie te zenden.

EENE RIJKE BRON. — Gerstaecker heeft niet te veel gezegd van den vetten grond van Amerika, toen hij zeide, dat dezelve zoo vet was, dat, als men eene pit in den modder stak, men er die als kaars weder uithaalde. Een man, genaamd Drake, heeft bij Titusville, in Crawford county, Pennsilvanie, een gat ter diepte van zeventig voet in de aarde geboord, waarop hij eene bron aantrof, uit welke dagelijks 15 barrels zuivere olie vloeijen. Hij noemt dezelve Seneca olie, en zij is in eenen gereinigden toestand van de beste soort; doch ook reeds in den natuurlijken is zij per barrel $ 40 waard — *Fyd.*

ROERREND VOORVAL. — De *Argus*, een te Belfast, in Maine, uitgegeven blad, deelt een roerend tooneel van kinderlijke liefde mede:

De heer Nash, vuurtorenwachter van Grand Point, sloeg met zijne schuit om en werd er uitgeworpen. Zijne vrouw, en zijn zoontje Elisha, oud twee jaren, snelden hem uit hunne woning, die eenige ellen van den oever af stond, te hulp. Jufvrouw Nash, bevindende dat het onmogelijk was, haren echtgenoot eenige hulp te bieden, zeide haar kind "op den kant te blijven, terwijl zij zich weg spoedde, om eenige buren te roepen." De heer Nash had zich weldra, door hard te worstelen om boven te blijven, uitgeput, en terwijl hij zich aan de zijde der schuit vast hield, keerde dezelve zich weder om, en verloor hij zijn houvast daardoor. Zijn kind vaarwel zeggende, zonk hij, in het geloof dat hij niet meer levend zou boven komen. Doch tot zijne vreugde greep hij onder het zinken het touw, waarmede de boot werd vastgelegd, en door middel van hetzelve trok hij zich naar boven en kwam aan boord. Naar zijn kind rondziende bevond hij dat het verdwenen was. De kleine knaap denkende zijnen vader de noodige hulp te kunnen bieden, ging in het water, toen hij hem zag zinken en waadde zoo ver als hij kon, en stak zijne handjes naar zijnen vader uit. Het stervende tij ligtte den kleinen knaap van zijne voeten af en droeg hem in de rust des doods. Toen de buren kwamen, vonden zij den heer Nash geheel uitgeput in de boot, en het lijk van zijn lieftallig kind, nabij het strand drijvende.

Onze berigtgever, die het lijk van het knaapje spoedig nadat het ontdekt was zag, zegt dat zijne teedere handjes nog waren uitgestrekt en de oogen wijd open als of hij nog altijd angstig in de rigting van zijnen vader zag. Toen de liefhebbende en bitter bedroefde ouders zich over de engelachtige gedaante van het dierbare kind heen bogen, toen het voor de begrafenis was gereed gemaakt, waren vele oogen gelijk de hunnen, van tranen overstroomd.

EEN UITPROEGO. — Onlangs had er in de democratische Caucus te Schenectady eene algemeene schermutseling plaats. [illegible] Harden en de Zachten lieten de stembus in de steek en namen hunne toevlugt tot kloppen. Lichten werden uitgeblust, de stembus gebroken, de rokken verscheurd, de oogen blaauw geklopt en zeer onfatsoenlijke woorden gebezigd. Het mooiste van de grap bestond echter in een gevecht, in de duisternis, tusschen twee aanzienlijke *Harden*, die elkander wederkeerig bont en blaauw sloegen, in de verkeerde meening, dat zij eenen *Zachten* afrosten. Dit is de eerste keer niet, dat de democraten er in den blinde op los slaan.

EENE JONGE JUFVROUW [illegible] [illegible] gens afspraak, eenen jongen Ella [illegible] ontmoette, en zij te zamen naar Warren vertrokken. Deze zonderlinge romaneske gril was waarschijnlijk voortgebragt door het lezen van indiaansche verhalen, eene gewoonte, aan welke zij zich eenigen tijd zeer had overgegeven. Hare ouders hebben maatregelen genomen, om de zaak te keeren.

EENE VRAAG.

Eenige "old Settlers" aan de Black lake, Ottawa Co., Mich beweren, dat het water in het meer Michigan bestendig zoude rijzen, en gedurende de laatste twaalf jaren ongeveer drie voet hooger geworden zoude zijn.

Wat zeggen onze buren aan gene zijde van het meer daarvan? en zoo dit waarheid is, wat kan de oorzaak zijn? Wij betwijfelen de waarheid van hunne bevestiging en beschouwen dit als de vrucht van *Water hoofde* en belanghebbenden bij eenen hoogen waterstand aan den mond van de Black lake.

—Grand Rapids, Mich:

Een Ondersoeker.

Aan den niet Kosmopolitaan.

(alias S. H. Salverda.)

Ho ho! Een toontje lager als het u belieft, man! Blaas niet zoo hard, want ik heb volstrekt geen plan om u den mond te laten branden, en nog veel minder om mij met u in eenen persoonlijken strijd te begeven; maar ik meen, dat mij ne jaren en mijne ervaring mij het regt geven, om zulke jonge en onervarene lidjes als gij zijt de roede te laten gevoelen, als het noodig is, ofschoon ik weet, dat het bij u den Moriaan is gewasschen.

Toen gij de *Ware Burger* uitgaaft, heb ik nimmer in de Nieuwsbode een woord daarvan gezegd, en, ik denk dat elk verstandig mensch mij daarin regt zal laten wedervaren, en toen de uitgave van dat blad gestaakt werd, heb ik geenen triomfkreet geslaakt, dat zeker alles behalve baghartig was. Doch nauwelijks herleeft dat blad, en zijt gij *alleen* baas, of gij waagt het, in plaats van u nederig te houden, de *Nieuwsbode* in het aangezigt te spuwen. Gij waagt het gij die naar geenen invloed tracht, zonder van den redacteur eenige melding te maken, door op de duitsche afkomst te schimpen van den uitgever, die u zooveel vriendschap bewezen heeft, te trachten den invloed van de Nieuwsbode te ondermijnen. En nu ik u daarvoor op de vingers heb getikt, en u in eenige regelen heb te kennen gegeven, dat de Kosmopolitaan die u vroeger al eens gekastijd heeft, nog niet dood is, al maakt gij er geene melding van, nu beschuldigt gij mij, van scheldwoorden en vloeken gebruiken.

Doch ik begrijp u zeer goed, magistertje! Gij kunt het mij niet vergeven, dat ik den Kosmopolitaan in het aanzijn heb geroepen; dat ik, toen gij zoo dom waart van mij een democratisch artikel, dat op zeer losse schroeven stond, ter plaatsing in de Nieuwsbode te zenden, in de meening dat ik zoo onnoozel zou zijn, om mijne eigene glazen in te werpen, u een schranderen bol (*lepidum caput*) genoemd, en u artikel gesatyriseerd heb. Waarlijk, ik bespeur dat gij Boileau nog nooit gelezen hebt, anders zoudt gij beter weten wat scheldwoorden zijn, en tevens het onderscheid kennen tusschen gekrenkte ijdelheid en persoonlijke beleediging. Eene gansche gedachte in een woord zamentrekken, eene gansche omschrijving van eene zaak of eenen persoon in korte woorden uitdrukken is niet schelden. Of is het schelden [illegible] Vetgeleerden slangen en adderengebroedsel [illegible] noemden? Is het schelden als men [illegible] die geene grondbeginselen heeft, [illegible] egoïsme niet de juiste [illegible] algemeen welzijn [illegible] [illegible] te kloppen, of hunne gunsten [illegible] [illegible] Farizeer noemt, en dergelijk [illegible] gen en adderengebroedsel!" En wat het vloeken betreft, deze lasterlijke aantijging is eene van die arglistige kunstgrepen van u en uw slag, om bij godsdienstige lieden kapitaal te maken. Gelukkig kent men uwe waarheidsliefde of men zal die weldra leeren kennen.

Doch *magister artium*, gij moest mij toch eens zeggen, tot welk slag ik eigenlijk behoor, of vindt gij het beter, dat ik zeg tot welk slag ik niet behoor! Weet dit echter, als gij wind zaait, zult gij storm oogsten.

G. M. G.

☞ Het is ons zeer aangenaam te kunnen melden, dat de heer J. B. A. Massé, te Green Bay, Wis., zich bereid heeft verklaard, om als agent der verspreiding der *Nieuwsbode* te bevorderen, en ook op andere wijze voor ons blad werkzaam te zijn.

Het is een bewijs van de vrijzinnigheid van den heer Massé, dat hij, niettegenstaande eene andere politieke leer belijdende, zoo bereidwillig het agentschap heeft op zich genomen.

In ons volgend nommer zullen wij op de redenen, die ZijnEd. daartoe bewogen hebben, terugkomen.

☞ "Ik kan nu de vetste spijs strafeloos eten, terwijl ik, voor derzelfs gebruik, verpligt was mij zelf aan het eenvoudigste voedsel te houden."

Zoodanig is de ondervinding van niet alleen een onzer kalanten, maar van honderden personen hier, te Philadelphia, New York, Montreal en Quebec, die BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER gebruikt hebben voor Bedorvene Spijsvertering, Walging en Zuur.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

ST LOUIS, 17 Sept. Dezen morgen ging mej. Schnabel, eene jonge fransche creoolsche, wier echtgenoot machinist is in Merrill's droogerijmolen, in de Charlesstraat, naar die plaats, gelijk gewoonlijk om hem zijn ontbijt te brengen. Terwijl Schnabel at, stond zijne vrouw digt bij de machinerie met hem te praten. Eenige duimen van het voornaamste rad af, dat de machinerie drijft, bevond zich eene groote regt opstaande schacht of spil. De vrouw stond hier digt bij en bukte, om haars mans pijp op te rapen. Hare kleederen geraakten in de kammen van het rad, en zij werd tusschen dit en de schacht ingetrokken. — Hare beenen, armen en ruggegraat werden oogenblikkelijk verbrijzeld. De uitwerking van den schok was zoo groot, dat de machinerie op verscheidene plaatsen gebroken werd. — Haar man trachtte te vergeefs haar te redden, en toen de waarheid hem duidelijk werd, dat zij dood was, kende zijne droefheid geene grenzen.

Zij was eene schrandere, ijverige vrouw, en sterk gehecht aan haren echtgenoot en haar kind.

— 23 Sept. De DenverCity Expresse kwam heden te Leavenworth aan, met berigten tot den 15den, en bragt 32,000 in goudstof mede, zijnde de grootste hoeveelheid die nog in eens ontvangen is.

Er was eene Commissie van Waakzaamheid opgerigt, ten gevolge der vele rooverijen. Drie dieven waren reeds gebannen.

Het voorstel van eene Staatsorganisatie van het Pike's Peak land is afgestemd.

De mijnen geven overvloediger, uit hoofde van de toegenomene hoeveelheid water. De Bayou Salado mijnen gaven van een once tot $ 150 daags.

DETROIT, 21 Sept. Gisteren morgen tegen [illegible] uur werd de heer J. Mureton, woonachtig in de Catharinestraat, door geklop op zijne deur gewekt. Een man verzocht hem naar buiten te komen, om te zien, wat er op zijn huis plaats had. Toen de heer Mureton de andere zijde van de straat bereikte, zag hij in den maanschijn, op het dak van zijn hoog huis, eene vrouwengestalte in een wit nachtgewaad rond wandelen. Zij ging digt bij de lijst, van het eene einde van het huis naar het andere, heen en weder. Spoedig herkende hij in de nachtwandelaarster zijn achttienjarig dienstmeisje, Jane Moony, hetwelk aan hersenkoorts geleden had en, zoo als men geloofde, bijna weder hersteld was. Bij den laatsten gang boog zich het meisje over den hoek des gebouws, als of zij iets grijpen wilde, trok de handen toen met eene snelle, stuipachtige beweging terug en steeg door het dakluik in het huis af. Toen de heer Mureton in huis snelde, vond hij het meisje in hare kamer. Zij wist niets van hetgeen er geschied was.

MILWAUKEE, 24 Sept. Donderdag namiddag schoot een Duitscher, Peter Dass genaamd, eene wilde kat, in de negende Ward, bij den buitenkant der stad, die bijna zoo groot was als een kleine tijger, en er veel op geleek. In hare gansche lengte uitgestrekt mat zij *vijf voet*, en de wezenlijke lengte van haar ligchaam was bij de *drie voet*. Toen zij hem zag, zegt Dass, klom zij in eenen boom, waar hij haar zonder moeite schoot. Zij was heel dun en mager, ofschoon sterk gespierd zijnde, en was zeker door den honger uit hare gewone schuilhoeken verdreven. De wilde kat is zeker het wildste dier, dat thans op deze breedte gevonden wordt, en ongewapend met eene in strijd te komen, zal wel niet zeer wenschelijk zijn.

— Eenigen tijd geleden, kwam een beschaafd, oud man, van joodsche afkomst, alhier van Milwaukee aan, om hier eene hem passende bezigheid te zoeken. Daar hem dit echter mislukte en zijn geld opraakte, wendde hij zich tot eenen zijner geloofsgenooten, en deze besloot, voor hem het tot de terugreis noodige geld bij zijne vrienden op te halen. Hij bragt ook werkelijk $18,25 bij een, toen hem het toeval eenen edelen jood, die zich doctor Garner (van New York) noemde, deed ontmoeten, welke sedert eenige dagen in het Hotel Wettstein logeerde. Toen deze *mijnheer* van den geldophaler vernam, dat de opgehaalde som nog niet toereikend was, bood hij grootmoedig aan er $10 bij te leggen, opdat de man, behalve het geld voor het ticket, hetwelk hij aanbood terstond voor hem te gaan koopen, ook nog wat voor onvoorziene uitgaven zou over houden. Door deze grootmoedigheid weggesleept, overhandigde de persoon, die voor zijnen armen geloofsgenoot het geld op had gehaald, den grootmoedigen doctor de $18,25 en deze begaf zich terstond op weg naar het ticketkantoor — van hetwelk hij tot heden nog moet terugkeeren. — Het voorregt, dat de eene Israeliet den anderen zoo beet mag nemen, vinden wij in geen der vijf boeken van Mozes. — *Seebote.*

WATERTOWN, N. Y. 27 Sept. Er is nog niets bekend van Professor La Mountain of den heer Haddock, die hier op den 22sten in eenen luchtbal opstegen. Er heerscht vele bezorgdheid wegens hunne veiligheid. Hun koers, toen zij het laatst gezien werden, was Noord-Oest.

CHICAGO, 24 Sept. Romeo noemt zich eenen *gek des geluks*. Deze soort is zeldzaam. — Menigvuldiger zijn de "gekken des gelds." Een voorbeeld van deze klasse werd gisteren morgen, ten 8 uur, geleverd. Een policiebeambte zag in de Clark straat eenen sterken, breeden man, die gestadig omkeek en dan verder liep. Hij [illegible] den farmer uit Connecticut, H. A. Tuttle genaamd, en begaf zich naar Galesburg, om zijnen broeder, doctor [illegible] W. Tuttle, $1,300 te brengen, welke hij op zijne landhoeve had gewonnen, [illegible] Te Toledo miste H. W. Tuttle [illegible] kwam in zijn logement terug. Hij beweerde dat hem kerels van Toledo hierheen waren gevolgd, en dat hij gisteren morgen ten 3 uur, in het Richmond Huis, waar hij logeerde, personen voor zijne deur van chloroform had hooren fluisteren. Met het geschreeuw "moord!" liep hij daar uit zijne kamer en ijlde de straat op, tot hem de policie onder hare hoede nam. Men bragt hem met geweld naar het Richmond House terug, doch ontdekte niets. De Clerk van het Hotel wilde hem niet meer hebben, omdat hij door zijn geraas alle gasten in oproer had gebragt en dus keerde Tuttle naar het policiestation terug. Men telegrafeerde gisteren aan zijnen broeder te Galesburg, dat hij hierheen komen en hem benevens zijne 1,300 afhalen zou. De Tuttle alhier weigerde het policiestation te verlaten, omdat hij zich, overal elders voor onzeker met zijn geld hield. — *Ill. Stz.*

ALBION, N. Y., 29 Sept. Heden viel hier een droevig ongeluk voor, dat op een groot verlies van menschenlevens uitliep. De countyTentoonstelling van Orleans wordt in deze nabuurschap gehouden, en gedurende den namiddag vergaderden zich eene menigte bezoekers op de Kanaalbrug, in de Main straat, toen de brug plotseling bezweek, en al die lieden in het kanaal vielen, en velen hunner verdronken eer men hun hulp kon bieden. Men zegt dat er achttien zijn omgekomen, ofschoon men denkt, dat er nog verscheidene lijken in het water liggen. Een aantal was erg bezeerd.

MILWAUKEE, 27 Sept. Wij deelden gisteren het berigt van het ongeluk op den La Crosse spoorweg (in de nabijheid van Portage) mede, en leveren heden de bijzonderheden.

Het ongeluk trof den van La Crosse komenden morgentrein, die hier gewoonlijk des middags aankomt. Er waren namelijk, twee mijlen aan deze zijde van het *Midland station*, de rails of staven door snoode schelmen opgetrokken. De Conducteur vernam dit te Midland en zorgde terstond, dat dezelven weder werden goed gelegd. Dit geschiedde, en de trein reed ongehinderd door. Doch nauwelijks had de trein deze plaats eene halve mijl achter den rug, of deConducteur bemerkte, helaas te laat, dat ook hier het spoor was opgetrokken. De locomotief liep van de rails, woelde zich diep in den grond en gaf den geheelen trein eenen vreeselijken stoot. Den Bagaadjemeester, Willis Moseley, werden beide beenen van het lijf gerukt en meerdere passagiers werden meer of min bezeerd. Er is eene belooning van $1000 op het grijpen der onmenschen gesteld, die deze schanddaad uitvoerden. Men zegt, dat er eene geregelde zamenzwering onder de landbouwers van die streek bestaat, die het verlies van vee, ten gevolge van den slechten toestand der schuttingen des spoorwegs — en ten tweede, de drukkende landbouw hypotheek aangelegenheid door zulke ergerlijke schanddaden aan de spoorweg compagnie wreken willen. Zulk eene helsche verblindheid, die duizenden onschuldige mannen, vrouwen en kinderen op zulk eene ellendige, hartverscheurende wijze, voor de zonden der SpoorwegCompagnien, koelbloedig aan eenen verschrikkelijken dood [illegible] schandvlekken uit de [illegible] [illegible] werden verwijderd worden te houden.

[illegible] Moseley is gisteren [illegible]

WATERTOWN, N. Y. 30 Sept. Prof. La Mountain [illegible] wildernissen zien gaan, oostwaarts, op eene aanzienlijke hoogte. Er is $ 1000 uitgeloofd, voor het vinden der personen als zij leven, en $ 500 als zij dood zijn.

BUITENLAND.

Aan boord van het stoomschip *Great Eastern* is een ongeluk voorgevallen, waardoor deszelfs reis naar Portland eene week of drie zal worden uitgesteld. Terwijl het zich den 9den dezer op zijnen proeftogt bij Hastings bevond, sprong eene toevoerpijp met vreeselijk geweld. Vijf der stokers werden op eene wijze geschroeid, dat er de dood op volgde, en meer anderen werden bezeerd. De groote zaal werd in stukken gereten, en aan de binnenste inrigting der stoomboot aanmerkelijke schade toegebragt. De gasten hadden juist de kajuit verlaten, en allen kwamen er gelukkig ongedeerd af. De romp van het schip leed geene schade, en men liet de machine niet eer stil staan, dan toen de boot te Portland, in Engeland, was aangekomen. — De reis is nu vastgesteld op den 20 October e. k.

— Uit China heeft de Overlandpost gewigtige berigten overgebragt. De oorlog met de engelsche en fransche strijdkrachten is op nieuw aangevangen. Het geallieerde eskader met de engelsche en fransche gezanten aan boord had beproefd, de Peiho binnen te loopen, doch werd daarin door de Chinezen verhinderd. De volgende bijzonderheden worden over het voorval medegedeeld:

Admiraal Hope kwam den 17 Junij voor de rivier Peiho aan en vond den toegang versperd. Op den 25sten werd er eene poging gedaan, om zich met geweld ingang te verschaffen, toen er plotseling batterijen, die met eene magt van 20,000 man versterkt waren, ontmaskerd werden, en een vernielend vuur openden. Na een heet gevecht werd het eskader genoodzaakt zich met verlies van meerdere kanonneerbooten terug te trekken. Bij de 500 man werden gedood en gewond.

De gevolmagtigden waren naar Shanghai teruggekeerd. Zeven officieren werden gedood en 17 gewond. Onder de laatsten was de generaal.

Het vuur der Chinezen had zulk eene wigt en was zoo juist gerigt, als men het bij hen nog nooit ondervonden had. Elk schot was raak, terwijl die der Britten bij vergelijking slechts weinig schade deden. De troepen werden geland te landen. Toen de eerste boot den oever raakte, stortten de [illegible] bommen, kogels en raketten over hen uit, die de manschappen wegmaaide, zoodra zij den oever bestegen.

De schepen ondersteunden hen zoo goed zij konden. Van de gelande 1,000 man bereikten nauwelijks honderd de eerste der wijde grachten, die 500 yards van de rivier verwijderd was, en slechts vijftig bereikten de derde gracht. Zij zouden eene poging gedaan hebben, om de muren te beklimmen, maar de ladders waren of door de schoten gebroken, of bleven in den modder steken. Met een der overgeblevene ladders snelden 10 man voorwaarts; maar drie hunner werden gedood en vijf ernstig gekwetst.

Men gaf bevel tot den terugtogt, en gedurende denzelven werden de manschappen nedergeschoten als vogels. Velen der niet gekwetsten geladene booten werden in den grond geboord, en er bleven er niet genoeg over, om de overgeblevenen weg te voeren. De Amerikanen begeven zich met [illegible] naar de tschouwplaats [illegible] [illegible] hebben [illegible]

De engelsche en fransche [illegible] [illegible]

De London *Times* maakt de volgende gansch niet vleijende aanmerkingen op den amerikaanschen gezant. De amerikaansche gezant wordt gezegd [illegible] van Napoleon te Pekin te zijn toegelaten. Natuurlijk, hij had eene bijzondere aanspraak op dit voorregt bij uitzondering, uit hoofde van de hulp, die hij de chinesche mandarijnen verleend heeft, om ons van de regtvaardige vruchten des laatsten zegevolrijken oorlogs te berooven. Of deze of de eene of andere nieuwe aanspraak van denzelfden aard hem meer toelaatbaar maakten, dan hen, die den weg voor hem openden, blijkt nog niet. Als de Amerikanen China door vreedzame middelen kunnen openen, laten zij het dan doen, doch tot hier toe schijnen zij beter bekwaam, om zich zelven te helpen, dan iets voor de wereld in het algemeen te doen.

LATER. — In diplomatische kringen ontvangene mededeelingen geregtigen tot het geloof, dat Engeland en Frankrijk weder zullen geallieerd worden in eenen vreeselijken oorlog, en dat China hevig zal moeten lijden, voor zijnen jongsten aanval op de engelsche troepen. — Het gerucht, dat Rusland eenen vinger in het spel had, wordt ten volle geloofd.

De Parijsche correspondent van de *Times* schrijft: Er wordt gemeld, dat 12,000 man fransche troepen bevel hebben ontvangen, om zich voor den veldtogt in China gereed te houden.

Mengelwerk.

De Shakers in Amerika.

De Shakers (Trillers of Schudders) hebben, gelijk bekend is, dezen hunnen naam daarvan, dat zij het trillen en het dansen bij de godsdienst als uitdrukking hunner godsvrucht beschouwen, volgens het voorbeeld van koning David, die voor de arke des verbonds uit danste, om daarmede zijne godsvereering uit te drukken. Zij werden door Anna Lee gesticht, die in 1774 naar New York kwam, en hare eerste gemeente te Niegurawis bij Albany grondvestte. In Anna Lee vereeren zij den wedergekeerden Christus, of de "Vrouw Christus"; ook wordt zij de tweede "vrouw Eva" genoemd. Zij leven in gemeenschap van goederen en in eenen ongehuwden staat, en houden zich slechts voltallig door nieuw aangenomenen. Zij hebben slechts gelijkheid met de Kwakers door hunne eenvoudige dragt en het diepe zwijgen, waarmede zij hunne kerkelijke bijeenkomsten aanvangen, doch in hun geheel dweepachtig- materieel wezen komen zij de Methodisten het meeste nabij.

In hunne vriendelijke en goed ingerigte nederzettingen wonen beide geslachten wel in dezelfde huizen, maar geheel gescheiden en komen slechts in de vergaderhuizen tot godsdienstoefening bij een. Deze hebben drie ingangen, een voor de vrouwen, een voor de mannen en den derden voor de kinderen der wereld. Eerst zitten beide geslachten op afzonderlijke banken in een diep stilzwijgen. Op een gegeven teeken vallen zij neder tot een stil gebed en dan wordt er een lied gezongen. Daarop wordt er eene aanspraak gedaan aan de vrouwen, om den nu komenden dans met eenen reinen geest te dansen, [illegible] beter de mannen hunne [illegible] de vrouwen [illegible] hunne [illegible] begint onder gezang, waarbij in de handen geklapt, voorwaarts, achterwaarts, zijdwaarts en in het rond gehuppeld wordt, en dat [illegible] tot dat [illegible] van vermoeidheid [illegible], waarop beide geslachten weder afzonderlijk door de verschillende deuren vertrekken.

Het getal der Shakers in Amerika wordt op 4,600 geschat, in 18 genootschappen.—Er zijn vier [illegible] derzelven in Ohio met 1059 leden, eene in Connecticut met 200, twee in Maine met 250, twee in New Hampshire met 500, vier in Massachusetts met 700, twee in Kentucky met 900, en drie in New York met 1050 leden.

OORSPRONG DER BAJONET.—De Keizer Napoleon III. zeide in zijne proclamatie: "De nieuwe getrokkene vuurwapenen zijn slechts gevaarlijk op eenen afstand, zij zullen niet verhinderen dat de bajonet, gelijk te voren, het vreeselijke wapen der fransche infanterie is." De bajonet is in der daad een bijzonder fransch wapen. Zij werd uitgevonden, zegt men, te Bayonne, in 1641, en in 1670 in het regement van des Konings fusiliers gebruikt. Zij veranderde geweldig het stelsel der krijgskunst in Europa, daar zij de ruiterij minder geducht voor het voetvolk maakte, en het vuur der slaglinie niet langer als het hoofdzakelijke middel van den strijd deed beschouwen. De bajonet is inderdaad het beslissende wapen van het gevecht geworden.

Volgens eene plaatselijke overlevering, was het in een klein gehucht in den omtrek van Bayonne dat dit wapen werd uitgevonden. Wat tot die uitvinding aanleiding gaf was, dat in een vermoed gevecht tusschen eenige baskische boeren en eenige spaansche smokkelaars, de eersten, hun kruid en lood verschoten hebbende en daardoor aan den kwaadsten koop zijnde, hunne lange messen aan hunne geweren vastbonden, en, door middel van het zoo vervaardigde wapen, hunne vijanden op de vlugt dreven. Dit wapen kwam spoedig in Europa algemeen in gebruik. Na des Konings regementen, werden verscheidene anderen van bajonetten voorzien, en de dragonders kregen die in 1676. In 1678, tijdens den vrede van Nymegen, hadden al de fransche grenadiers de bajonet, doch het huis, hetwelk haar gebruik zoo gemakkelijk maakt, werd niet dan in een later tijdperk uitgevonden. Eene niet slagende proefneming met het huis werd in 1688 voor Lodewijk XIV gedaan, doch het gemis van eenvormigheid in de geweren was toen een hinderpaal voor de aanneming van dit eenvoudig en doelmatig stuk werks. Toen ter tijd waren de bajonetten eene soort van dolk, waarvan het hecht in den mond des geweers werd gestoken, hetgeen natuurlijk het schieten verhinderde.

De eerste slag, in welke de bajonet met ernst gebruikt werd, was die van Turin, in 1602; doch het was niet voor in den slag van Spiers in 1703, dat de eerste aanval met de bajonet bewerkstelligd werd. Na dien tijd, tot in 1792, werd de bajonet dikwijls in het gevecht gebruikt, en de Prins De Ligne noemde haar "een bijzonder fransch wapen," uit hoofde van de wijze, met welke onze soldaten haar gebruikten; doch de wezenlijke waarde derzelve werd niet ontdekt, voor de oorlogen der Nationale Onafhankelijkheid. Toen werd de bajonet wezenlijk een fransch wapen. — "De kogel is wild," zeide Suwaroff, "maar de bajonet is voorzigtig en zeker."—*Moniteur.*

EEN WIJNBAD.—*Een vermakelijk artikel voor liefhebbers van champagne.*—Een amerikaansche reiziger in de straten van Parijs op een bord lezende, "Hier zijn wijnbaden te bekomen," riep uit:

"Wel, die Franschen zijn toch een weelderig volk!" En trad toen, met de echte nieuwsgierigheid van eenen Yankee, en in het gevoel, dat hij het zoo goed kon doen als een ander, binnen en vraagde om een wijnbad.

Zich na hetzelve wonderbaar verfrischt gevoelende, en slechts vijf franken te betalen hebbende, vraagde hij niet zonder verbazing, hoe men een wijnbad zoo goedkoop geven kon? Zijn zwarte oppasser, die een slaaf was geweest in Virginie, en zich eene kleine grap veroorloofde, antwoordde:

"O, massa, wij brengen hem naar eene andere kamer, waar wij baden voor vier franken geven."

"Maar dan werpt gij hem toch weg, denk ik."

"Neen, massa, dan zenden wij hem naar beneden, en rekenen drie franken voor een bad. Dan zijn er nog menschen genoeg, die zoo heel naauw niet zien, en en zich daarna in baden, tegen twee franken de man. En dan, massa, geven wij hem aan de gemeene lui voor een frank het stuk."

"Maar dan zult gij hem toch wel wegwerpen," riep de reiziger, die dacht, dat dit zelfs de [illegible] van eenen Yankee te boven ging.

"Neen, waarlijk niet, massa," was het verontwaardigd antwoord; "neen, waarlijk niet, massa, wij zijn zoo verkwistend niet als 't zoo ver komt; wij tappen dan den wijn op flesschen, en zenden hem naar Amerika, voor champagne."—*Life Illustrated.*

LEELIJK BETRAPT.—Een zeker man, die steeds overal zijnen naam van eerlijk man trachtte te handhaven, betaalde eens den koopman, in eenen kruideniersewinkel, eene kleine rekening, en stak, terwijl deze hem den rug toekeerde, eenen stokvisch onder de slip van zijnen rok. Doch dit kleedingstuk was te kort om den diefstal te bedekken, en de koopman werd denzelven gewaar.

"Nu," zeide de eerlijke kalant, steeds alle gelegenheden aangrijpende, om de aandacht op zijne deugden te trekken, "Koopman, ik heb reeds veel bij u gekocht, en heb u altijd stipt en eerlijk betaald, niet waar?"

"O ja," zeide de koopman; "daar kan ik niet over klagen."

"Wel," zeide de kalant, "ik heb altijd gezegd, dat eerlijkheid het beste is om door de wereld te komen, en de beste regel, om bij te leven en te sterven."

"Dat is zoo," antwoordde de koopman.

En de kalant keerde zich om, om te vertrekken.

"Houd op, vriend," riep de koopman, "van eerlijkheid gesproken, heb ik u eenen kleinen raad te geven. Als gij hier weder komt, dan moet gij wat *langer* rok aandoen, of wat *korter* stokvisch stelen."

☞ "Mannetje," zeide eene vrouw tot eenen jongen, "ga toch naar huis en zeg uwe moeder, dat zij het gat in uwe broek lapt."

"Ach, vrouw, bemoei u met u zelve," zeide de knaap, "mijne moeder is huishoudelijk, en zegt dat een gat langer tegenhoudt, dan een lap."

☞ Toen men eenen jood te Berlin het berigt bragt, dat Napoleon over den Rijn was gegaan, riep hij uit:

"Na, wat helpt me dat? Dat hij over den Rijn is kan me niks helpe; de Rijn moet over hem, dan ben ik veilig."

☞ Een geestelijke schetste onlangs voor eene zeer aandachtige vergadering de zorgbarende toeneming der onmatigheid, toen hij zijne toehoorders verbaasde door te zeggen:

"Eene jonge vrouw in mijne buurt stierf verleden Sabbath zeer plotseling, terwijl ik het evangelie predikte, in eenen staat van beestachtige dronkenschap."

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Diepen[illegible].
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—G. P. [illegible].
Milwaukee.—J. [illegible].
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ill.—[illegible]
Hope, Ill.—[illegible]
[illegible], Ill.—H. [illegible].
Keokuk, Iowa.—[illegible].
Pella, Iowa.—[illegible].
Cincinnati, Ohio.—G. M. [illegible].
Cleveland, Ohio.—B. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. [illegible].
Holland, Mich.—Isaac Cappon.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van [illegible].
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—[illegible].
Rochester, N. Y.—[illegible].
Albany, N. Y.—J. Wolff.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kuiff.

Zij die wenschen [illegible] te worden, gelieven zich bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan [illegible] POTS, [illegible] Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS [illegible]

☞ [illegible] DOLLAR, [illegible] EEN en DRIE [illegible] IN [illegible]

[illegible]

NB.—[illegible] DE [illegible] VOOR [illegible]

☞ [illegible]

deze te voorschijn bragt, en haar onderrigtte hoe vuur aan te maken. Dit gedaan zijnde sprak hij tot Ismael, en gaf hem een der hazen, dien deze oogenblikkelijk verslond. Saul's oude manier was terug gekeerd, en elk spoor van zamenhang was verdwenen. Hij zwierf onbepaald in zijne taal voort, en bragt de meest verwijderde met de digtst bij gelegene dingen in verband; terwijl van tijd tot tijd een schitterend juweel van gedachte zich met de vermeldemoeen vermengde, gelijk een ouder [illegible].

Saul sprak tot haar, hij wendde zich [illegible] naar haar om.

"[illegible] dan dat? Gij hier Alice? Waarom komt gij mij [illegible]? Ga weg! Laat mij met rust. Ga, eer ik uwe trouweloosheid vergeet, en mij aan uwe voeten nederval!"

Saul stond bevende, met gevouwen handen, voor Jessie.

"Ik ben Alice niet," antwoordde Jessie, wier vrees nu weer werd opgewekt.

"Uwe meineedige ziel is bevreesd. Bij lafhartige ontstandvastigheid zoudt gij bedrog willen vragen!" schreeuwde Saul. — "Maar gij kunt mij niet bedriegen; ik ken uwe zachte, arglistige stem wel. Ik heb u! Gij kunt mijne wraak niet ontkomen!"

Saul zag Jessie dreigend aan; door schrik vermand, heeftte zij voor den blik zijner oogen terug. Zij bespeurde, dat tegenwoordigheid van geest onvermijdelijk noodzakelijk was; zij deed haar best om bedaard te zijn, doch hare zenuwen waren vreeselijk geschokt. Zij besloot zich naar de omstandigheden te schikken.

"Laat ons redeneren," zeide zij. "Uw geest is van het spoor. Ik heb u nooit leed gedaan."

"O, gij bekent! Gij loochent niet langer dat gij het zijt. Het zou u ook niet baten, al deedt gij het. Het is beter zoo als het is. O, allertrouweloosste! Hoe durft gij voor mij verschijnen? Gij hebt mij jaren van ellende veroorzaakt. Gij zult niemand anders meer rampzalig maken. Dit moeras is uw graf. Gij zult sterven — sterven!"

Sauls ijzeren gestalte trilde van gemoedsbeweging. Jessie werd koud van den schrik. Zij trachtte te spreken, doch was een oogenblik stom. De waanzinnige bukte en nam zijne buks op van den grond, want het wapen was uit zijne trillende hand gevallen.

"Om den hemels wil, wees bedaard! — Herinnert gij u niet, dat gij mij zelf hebt hier gebragt! Ik ben uw gast. Ismael heeft mij twee dagen bewaard. Ik ben die niet, waarvoor gij mij houdt."

Saul antwoordde niet; eene zekere gemoedsgesteldheid kwam over hem; de aanval was voorbij.

"Weder duisternis en wolken!" gromde hij. "Mijn God! Gij zijt bleek, jong meisje. Ik heb iets verschrikkelijks gezegd. Ik ben somtijds vreemd, doch gaan zal mij helpen. Er gaat niets boven gaan. Zie op door de takken; het hemelwelf is als zilver; het is het dak van mijn paleis. Ik zal gaan, gaan, gaan!"

Met deze woorden sprong Saul de Eenoog weg, en was in een oogenblik buiten het gezigt.

HOOFDSTUK XVII.

EEN NACHT VAN VERSCHRIKKING.

Het plotselijke voorbijgaan van een groot gevaar brengt eene daarmede beantwoordende omwenteling voort, die in verhouding staat tot de grootte van het gevaar. Eenigen tijd na het vertrek van Saul den Eenoog was Jessie geheel van haar stuk, doch

herstelde weder spoedig. De tijd is vervelend, voor iemand, die niets te doen heeft, en om haar gemoed eenige afleiding te geven, zoo wel als om hare eenzaamheid aangenamer te maken, begon Jessie vuur aan te maken, op de wijze, die Saul haar geleerd had. Zij begroette de verschijning der trillende vlam, als de tegenwoordigheid van eenen welbekenden vriend; dezelve gaf eenigen schijn van beschaving, en verminderde de verschrikkingen van het moeras. Hare taak volbragt hebbende, beschouwde zij met voldoening den uitslag van hare eerste proefneming, terwijl het blazen en knappen des vuurs een troostend en aanmoedigend geluid was. Om zich nog langer bezig te houden, begon zij het wild gereed te maken, dat Saul haar bezorgd had, om het te kooken, als de behoeften der natuur dat werk mogt noodzakelijk maken.

Terwijl zij hier mede bezig was, draafde Ismael, na haar begeerig te hebben aangezien, met eenige aarzeling weg op het kleine pad, dat Saul had aangeduid, als naar eene bron leidende. Deze omstandigheid was voor Jessie een gunstig voorteeken; het schepsel kreeg vertrouwen in hare goede trouw, en op de eene of andere wijze was het denkbeeld in zijnen wolvenkop opgerezen, dat er van zijne zijde minder waakzaamheid vereischt werd dan vroeger. Wij willen niet beweren dat het dier veel redeneerde, of dat hij in staat was zulks te doen; doch het magnetismus van zijnen meester werkte op hem, en scherpte zijn reeds scherp instinct. Het zal ook geene ketterij zijn te veronderstellen, dat hij niet geheel gevoelloos was voor de bekoring der tegenwoordigheid eener vrouw, en waarlijk hij zou een groot beest zijn, als hij dat was; want zelfs zijn grooter en sterker broeder, de leeuw, wordt gezegd zachtaardiger te worden bij de nadering eener schoone, en hulde te bieden aan de vrouwelijke sekse. Wat ook de wijsgeeren op dit punt mogen beslissen, het neemt niet weg dat Ismael weg ging en niet terstond terugkeerde. Jessie zette hare bezigheid voort, zoo opgeruimd zij kon, bedenkende dat haar toestand wezenlijk veel slechter kon zijn. Zij had van de vrienden gehoord, in welke zij het meeste belang stelde, en zij waren bij vergelijking veilig; terwijl zij niet inzag dat zij voor het tegenwoordige iets te vreezen had, behalve de vreemde luimen van Saul, aan wiens karakter zij zich begon te gewennen, en, eer die tijd verstreken was, hoopte zij aan hare vrienden te zijn teruggegeven.

Deze loop harer gedachten werd afgebroken. Een geluid, zoo ligt als het ritselen van een blad, deed haar opzien. Eene zoo ontzettende gedaante ontmoette haar gezigt, dat zij een oogenblik verlamd was en niet in staat om te spreken of zich te bewegen. Dit schepsel geleek zoo veel op eenen mensch, als een ijselijk leelijke en bijna naakte neger doen kan. Het is onmogelijk aan deze zwarte verschijning regt te laten wedervaren. Zijne gelaatstrekken geleken eene spotprent op de menschelijke natuur; zijn platte neus, zijne dikke, uitpuilende lippen, zijn laag hondachtig voorhoofd, zijne groote witte oogen, de aapachtige uitdrukking van zijn gansche gezigt en zijne lange armen, alles spande zamen om Jessie met onbeschrijfelijke vrees en ijzing te vervullen. Hij zat in eene nederhurkende houding, met de handen op zijne knien rustende. Het licht des vuurs, dat op zijn roetkleurig woest gezigt viel, deed hem op eenen zwarten draak gelijken, die uit den eenen of anderen onderaardschen schuilhoek was opgeroepen. Zijne groote naakte borst en leden trilden van dierlijke drift. Klaarblijkelijk had hij haar eenige oogenblikken beloerd; zij zag dit aan de